Contributed by Bruno De Wit
maandag, 25 juni 2012 - Last Updated woensdag, 27 juni 2012

Op 12 en 13 mei 2012 verzamelden vakbondsmilitanten uit de gezondheidssector en activisten voor een goede gezondheidszorg uit Polen, Slovakije, Italië, de Spaanse Staat (Madrid, Catalonië), Hongarije, Groot-Brittanië, België (CNE en Platform Gezondheid-Solidariteit), Duitsland en Frankrijk in Nanterre (Frankrijk) op een Europese bijeenkomst. Dit is het vruchtbare resultaat van 2 vorige conferenties rond de gezondheidszorg die in 2011 in Amsterdam en Katowice (Polen) werden gehouden.

Met deze bijeenkomsten willen de deelnemende organisaties proberen om naast de nationale acties tegen de privatisering en afbraak van de gezondheidszorg ook tot een Europese beweging te komen voor een goede en betaalbare gezondheidszorg voor iedereen. Deze aanpak is er op gericht om op Europees niveau tot gezamenlijke acties te komen ten dienste van de bevolking en voor een goede sociale bescherming voor allen.

Slotverklaring van de conferentie van Nanterre - 12 en 13 mei

In de context van een kapitalistische crisis is de gezondheid van de bevolking in Europa er aanzienlijk op achteruit gegaan. Als gevolg van de huidige economische, ecologische en sociale crisis zijn de ongelijkheden binnen de bevolking sterk toegenomen.

Het afgelopen jaar zagen we dan ook de crisis binnen Europa in een versneld tempo toeslaan. Een tweede bankencrisis, bezuinigingsmaatregelen die zowel door Europese landen als de Europese Unie werden ingezet, leiden ons naar een algemene recessie en, in landen zoals Griekenland, naar een ware depressie.

Stap voor stap worden de bezuinigingsmaatregelen versterkt en onherroepelijk gemaakt door de Europese leiders via de ratificatie van het Europees fiscaal pact en het Stabiliteitsmechanisme (ESM).

De openbare schuldenlast, werkloosheid, armoede en ongelijkheid stijgen op alarmerende wijze.

Bezuinigingen worden voorgesteld als onoverkomelijk en de schuldenlast als een fataliteit, waarbij ze overal als voorwendsel worden gebruikt om harde aanvallen te plegen op de publieke gezondheidssystemen, sociale bescherming en sociale rechten. Griekenland, als emblematisch voorbeeld van Europa, maakt momenteel een ongekende humanitaire en gezondheidscrisis mee. De landen die het sterkst geraakt worden zijn die in Zuid- en Oost-Europa.

Besparingsmaatregelen op gezondheid en sociale bescherming worden genomen onder druk van multinationale bedrijven, werkzaam in de gezondheidssector, en private verzekeringsmaatschappijen.

Deze multinationals spelen een primordiale rol in de afbreuk van sociale rechten, collectieve arbeidsovereenkomsten, vakbondsrechten (collectieve onderhandelingen, vrijheid van vakbondsacties, arbeidsomstandigheden...), het dalen van de lonen, het loonaandeel in het BBP (verergerd door de nieuwe economische controle omwille van de controle op “arbeidskosten per eenheid”) en de precarisering van jobs (terugkeer van dagarbeid, stijging van tijdelijke contracten, nep-zelfstandigen...).

Deze besparingsmaatregelen schenden het recht op gezondheid en vernietigen de publieke sociale

en gezondheidsdiensten. Deze treffen iedereen, en in het bijzonder:

1. Vrouwen -die de meerderheid vormen in de publieke dienstverlening en de meest precaire jobs bezetten- worden als eerste ontslagen bij de sluiting van ziekenhuizen, kinderdagverblijven, centra voor de gezondheid van vrouwen en reproductieve rechten en gehandicaptencentra. Vrouwen zijn verantwoordelijk voor het grootste deel van het werk in de sociale reproductie dat de politiek van besparingen massaal naar de privésfeer doorschuift.

2. Patiënten die steeds meer belast worden, de gehandicapten, de grote slachtoffers van de crisis, worden niet enkel uitgesloten van waardig werk maar vaak ook van de instituties die verwacht worden hen te verwelkomen.

3. Migranten, mensen zonder wettig verblijf, worden vaak uitgesloten van de toegang tot gezondheid en sociale bescherming.

Naast het broodnodig nationale verzet in ieder land, is het noodzakelijk dat er op geconcerteerde wijze actie wordt gevoerd door gezondheidswerkers, patiënten en alle burgers tegen deze besparingsmaatregelen. Dit veronderstelt dat de verschillende ervaringen van nationale strijd ter verdediging van de volksgezondheid en sociale bescherming worden samengebracht en gedeeld, de organisatie van concrete solidariteit en het reflecteren over de constructie van internationale initiatieven ter verdediging van een universele, publieke, egalitaire gezondheidsysteem gebaseerd op het solidariteitsprincipe.

Naar aanleiding van de conferentie van Nanterre in Frankrijk die plaatsvond op 12 en 13 mei, stellen de deelnemers, komende uit de vakbonden en organisaties die strijden voor de verdediging van de gezondheid en sociale bescherming en een publiek gezondheidssysteem verdedigen, voorstander te zijn van:

° de constructie van een Europese ruimte van uitwisseling, mobilisatie en actie tegen de privatisering van gezondheidssystemen en sociale bescherming, die open voor allen is die willen ageren tegen de besparingsmaatregelen op de gezondheid van de bevolking en het verval van sociale rechten en bescherming.

° de implementatie van een Europees alternatief, ter vervanging van het liberale project, die de volksgezondheid en sociale bescherming moet verdedigen als een universeel gemeenschappelijk goed die de privé winsten van aandeelhouders van sociale dienstverlening niet mogen dienen. Een dergelijk programma moet daarom een gelijke toegang tot gezondheidszorgen, gratis gezondheidszorg, gezondheidsdemocratie en de publieke en collectieve financiering promoten.

° burgeraudits over de schuldenlast, met name de schulden van ziekenhuizen, sociale organismes en de sociale zekerheid en een focus op de impact van schulden voor vrouwen.

° het opzetten van een permanent netwerk voor de uitwisseling van informatie over initiatieven en acties tegen de privatisering van de gezondheidszorg en sociale zekerheidssystemen, elke vorm van aftrekbaarheid of taxatie van patiënten en elke maatregel die de toegang tot universele gezondheidszorgen poogt in te perken.

° de organisatie van een gecoördineerde persconferentie omtrent deze verklaring op 5 juni 2012 waarbij een oproep naar solidariteit met de Griekse bevolking zal worden gedaan.

° de organisatie in elk land van een Europese actieweek voor het recht op gezondheid voor iedereen en tegen de ontmanteling van de publieke dienstverlening in de gezondheidszorg en de vermarkting van gezondheid van 1 tot 7 oktober 2012.

° een vertegenwoordiging van elk land op het “witte dorp van Europa” (gezondheidswerkerskamp)

in Warschau tijdens de actieweek.

° de organisatie van een Europese conferentie op 7 oktober 2012 in Warschau.

° de coördinatie van een gezamenlijke communicatiecampagne met gemeenschappelijke posters en een petitie.

Er van bewust zijnde dat de promotie van een publiek gezondheidssysteem en een universele sociale bescherming niet enkel het actieterrein kan zijn van gezondheidswerkers en organisaties die werken omtrent de verdediging van de volksgezondheid maar van de gehele samenleving, wensen de deelnemers van de conferentie :

° dat de specificiteit van deze strijd ingeschreven wordt binnen alle initiatieven die genomen worden om een nieuwe Europese publieke ruimte op te bouwen en er een permanente campagne te voeren ter verdediging van het fundamentele recht op publieke en universele gezondheidsdiensten.

° deel te nemen aan de Europese campagne voor de niet-ratificatie van het Europees fiscaal pact en de terugtrekking uit het Europees Stabiliteitsmechanisme.

Nanterre, 13 mei 2012

Ondertekenende organisaties: België: CNE + LBC ; Setca + BBTK ; MOC ; WSM (Wereldsolidariteit) ; FMM (Fédération des maisons médicales) ; G3W (Geneeskunde voor de derde wereld) ; GVHV (Geneeskunde voor het volk) ; Cetri ; Le Monde Selon les Femmes ; Solsoc (solidarité socialiste) ; VWGC (vereniging wijkgezondheidscentra) ; LEF-FGE (Links Ecologisch Forum) : Al deze organisaties zijn lid van het Actieplatform gezondheid-solidariteit ; Ierland: People Before Profit ; Frankrijk: SUD Santé Sociaux TU ; Solidaires TU ; Coordination nationale des comités de défense des hôpitaux et maternités de proximité ; Union Syndicale de la Psychiatrie, LSNPUM, Marche Mondiale des Femmes ; CADAC ; CADTM, Les Alternatifs ; FASE, NPA ; PCF ; Duitsland: RSB ; Griekenland: Vrouwen tegen de Schild en de Soberheid, Fédération des Unions des Médecins Hospitaliers de Grèce, Union des Médecins de la Gauche Radicale, Syndicat du personnel d'éducation spécialisée, Mouvement pour la santé des Peuples ; Italië: Unione Sindacale di Base (USB) ; Polen: National Nurses & Midwives Trade Union (OZZPiP) ; Free Trade Union « August 80 » (WZZ « Sierpien 80 ») ; Polish Labour Party (PPP) ; Slovakije: LUP-LOZ (Hospital physicians TU, who win the struggle against the pprivatisation of slovak hospitals) ; NGO « Egalite » ; Spanje: Movimiento Asembleario de Trabajadore/as de Sanidad (MATS trade union) ; Coordinadora Anti-Privatización de la Sanidad Pública de Madrid (CAS).